

หลักการทั่วไปของภาษีเงินได้นิติบุคคล

ช่วงเวลาจากนี้ไปจนถึงวันที่ 30 พฤษภาคม 2548 เป็นช่วงเวลาที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax) สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปี 2547 จึงขอนำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลมาเป็นประเด็นพู่ใจ – วิสัยทัศน์

พู่ใจ หลักการทั่วไปของภาษีเงินได้นิติบุคคล กำหนดไว้อย่างไร

วิสัยทัศน์ หลักการทั่วไปของภาษีเงินได้นิติบุคคลมีดังนี้

1. โดยทั่วไป ภาษีเงินได้นิติบุคคล จัดเก็บจาก กำไรสุทธิที่ได้จากกิจการหรือเนื่องจากการที่ได้กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี หรือที่นิยมเรียกกันโดยทั่วไปว่า “กำไรสุทธิทางภาษีอากร” ดังนั้น ในกรณีที่ในรอบระยะเวลาบัญชีใดมีผล “ขาดทุนสุทธิทางภาษีอากร” จึงไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล นอกจากนี้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยังสามารถนำผลขาดทุนสุทธิดังกล่าวไปถือเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีปีถัดไปได้ไม่เกิน 5 ปี ตามมาตรา 65 ตี (12) และตามมาตรา 65 ตี (19) แห่งประมวลรัษฎากร ยังบัญญัติห้ามมิให้นำรายจ่ายที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิทางเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วย

2. ภาษีเงินได้นิติบุคคลจัดเก็บเป็นรายรอบระยะเวลาบัญชี ในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิจึงต้องคำนึงไว้เสมอว่า รายได้และรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีใดต้องถือเป็นรายได้และรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีปีนั้นๆ และรายจ่ายต้องเป็นรายจ่ายทั้งสิ้นเกี่ยวกับรายได้ หรือเป็นรายจ่ายที่มีความสัมพันธ์กับรายได้ตาม หลักการจับคู่ของรายจ่ายกับรายได้ (Matching Principle)

รอบระยะเวลาบัญชีโดยทั่วไปมีกำหนดเวลา 12 เดือน เว้นแต่กรณีเริ่มตั้งกิจการใหม่ หรือได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้เปลี่ยนแปลงวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี หรือกรณีเลิกกิจการ ควบกิจการหรือโอนกิจการ รอบระยะเวลาบัญชีอาจมีกำหนดเวลาน้อยกว่า 12 เดือนก็ได้

3. ภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นภาษีทางตรง (Direct Tax) ซึ่งผู้เสียภาษีไม่สามารถผลักภาระภาษีที่ตนได้เสียไปยังบุคคลอื่น ฉะนั้น ตามมาตรา 65 ตี (6) แห่งประมวลรัษฎากร จึงบัญญัติห้ามมิให้นำค่าภาษีเงินได้นิติบุคคลมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรหรือขาดทุนสุทธิ และในกรณีที่ในรอบระยะเวลาบัญชีใดมียอดภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่าย เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้มีสิทธิขอคืนภายใน 3 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งปีที่ถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย หรือภายใน 3 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาขึ้นแบบแสดงรายการภาษี แล้วแต่กรณี

4. ภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นภาษีอากรประเมิน (Assessment Tax) ซึ่งผู้มีหน้าที่เสียภาษี หรือผู้นำส่งภาษีมิหน้าที่ ยื่นแบบแสดงรายการประเมินตนเอง ตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด และภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดเพื่อแสดงว่า มีรายได้ หรือรายรับ และรายจ่ายหรือเครดิตภาษีเป็นจำนวนเท่าใด และเมื่อได้คำนวณภาษีอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กฎหมายกำหนด แล้วคิดเป็นจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระเป็นจำนวนเท่าใด และเพื่อให้การเสียภาษีอากรประเมินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้นำส่งภาษี

ดังกล่าวมีความถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินความถูกต้อง ซึ่งเรียกว่า "การประเมินโดยเจ้าพนักงาน"

นอกจากนี้ ในการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรประเมินยังกำหนดหน้าที่อื่นที่ผู้ต้องเสียภาษีอากร และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติการเพิ่มเติม ตลอดจนอำนาจเจ้าพนักงานประเมินกรณีต่างๆ การขอคืนภาษีอากร การอุทธรณ์ และบทกำหนดโทษทางอาญาอีกด้วย

5 หลักการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล

(1) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ให้สำนักงานใหญ่ นำรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการ ทั้งที่ได้กระทำในประเทศไทย และหรือที่ได้กระทำในต่างประเทศมารวมคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร ตามหลัก World Wide Income (รายได้ที่เกิดขึ้นทั่วโลก) หรือหลักถิ่นที่อยู่ (Residence Rule)

(2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ให้นำรายได้เฉพาะที่เกิดจากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่ได้กระทำในประเทศไทยเท่านั้น มารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร ตามหลักแหล่งเงินได้ (Source Rule)

6. การจัดเก็บภาษีเงินได้จากฐานกำไรสุทธิตามประมวลรัษฎากร เฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการจัดเก็บจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กำหนดจัดเก็บภาษีเงินได้เป็น 2 ระดับ คือ ระดับที่หนึ่ง จัดเก็บจากกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นในอัตราร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ และระดับที่สอง จัดเก็บจากเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วน โดยถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(4)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร

ดังนั้น ในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้น ตามกฎหมายของต่างประเทศจึงต้องจัดเก็บภาษีเงินได้สองระดับเช่นเดียวกัน คือ ระดับแรก จัดเก็บจากกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการหรือเนื่องจากการประกอบกิจการในประเทศไทย ในอัตราร้อยละ 30 และระดับที่สองกำหนดจัดเก็บจากการจำหน่ายเงินกำไรไปต่างประเทศ ในอัตราร้อยละ 10 ของเงินกำไรที่จำหน่ายไปต่างประเทศอีกระดับหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บภาษีจากฐานกำไรสุทธิดังกล่าวมีความซ้ำซ้อน ในการจัดเก็บภาษีอยู่บ้าง ดังนั้น จึงกำหนดให้มีการขจัดความซ้ำซ้อนโดยการให้เครดิตภาษีในอัตรเท่ากับ จำนวนอัตรภาษีเงินได้นิติบุคคลที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นต้องเสีย หายด้วยผลต่างของจำนวนหนึ่งร้อยละด้วยอัตรภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น ทั้งนี้ สำหรับผู้ที่ได้รับเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่เป็นผู้มีภูมิลำเนาในไทย หรือเป็นผู้อยู่ในไทยถึง 180 วันในปีภาษี โดยให้นำเครดิตภาษีที่ได้รับไปถือเป็นเงินได้พึงประเมินของผู้มีเงินได้ด้วย ตามมาตรา 47 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และสำหรับความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บภาษีจากกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ กระทำโดยการทำอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บภาษีระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลของต่างประเทศนั้นๆ

พบกันใหม่สัปดาห์หน้าครับ

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

บ่อยครั้งที่ไขปัญหาได้รับคำถามว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากรหรือไม่อย่างไร จึงขอนำมาเป็นประเด็นปัญหาวิสัยทัศน์ดังนี้

ปุจฉา ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

วิสัชนา ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังกล่าวได้แก่

1. **บริษัทจำกัด** หมายถึง บริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นโดยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัดได้แก่ **บริษัททั่วไป** ได้แก่ บริษัทจำกัดที่มีใช้ **บริษัทจดทะเบียน** รวมทั้งธนาคารพาณิชย์ และกิจการวิเทศธนกิจของธนาคารพาณิชย์ และ**บริษัทจดทะเบียน** หมายถึง บริษัทจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. **ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล** ซึ่งตั้งขึ้นโดยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้แก่ **ห้างหุ้นส่วนจำกัด** **ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล**

3. **“สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค”** (Regional Operating Headquarters: ROH) ได้แก่ บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยเพื่อประกอบกิจการให้บริการด้านการบริหารหรือด้านเทคนิค หรือการให้บริการสนับสนุนแก่วิสาหกิจในเครือหรือสาขาของตน ไม่ว่าจะตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือในต่างประเทศ อีกอย่างน้อย 3 ประเทศ ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545

ปุจฉา บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทยในกรณีใด

วิสัชนา บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ จะมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย ก็ต่อเมื่อเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งตามประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

1. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทสนั้น **เข้ามากระทำการในประเทศไทย** (แห่งเดียวโดยเฉพาะ) เช่น บริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด จดทะเบียนเป็นบริษัทตามกฎหมายของประเทศอังกฤษ แต่เข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทยแห่งเดียวโดยมิได้ประกอบกิจการในประเทศอื่นรวมทั้งในประเทศอังกฤษ ซึ่งเป็นประเทศที่จดทะเบียนจัดตั้งบริษัท (มาตรา 66 วรรคแรก แห่งประมวลรัษฎากร)

บริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ หากได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจในประเทศไทยมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิตามมาตรา 66 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องคำนวณกำไรสุทธิตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน

มาตรา 65 มาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร นอกจากนั้นกรณีของบริษัทฯ ประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการในประเทศไทย บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 77/2 แห่งประมวลรัษฎากร (หนังสือกรมสรรพากรเลขที่ กค 0706/4327 ลงวันที่ 4 พฤษภาคม 2547)

2. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศที่กระทำการในอื่นๆ รวมทั้งในประเทศไทย (มาตรา 66 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร) และกิจการที่ทำในประเทศไทยดังกล่าว เป็นกิจการอื่นใดที่มี**ใช่** กิจการขนส่งระหว่างประเทศ เช่น กิจการธนาคารพาณิชย์ กิจการวิเทศธนกิจ กิจการประกันภัย กิจการอุตสาหกรรมผลิตสินค้า กิจการโรงแรม กิจการให้คำปรึกษา หรือสำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติ

3. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น กระทำการในอื่นๆ รวมทั้งประเทศไทย และกิจการที่ทำนั้นเป็น กิจการขนส่งระหว่างประเทศ (มาตรา 67 แห่งประมวลรัษฎากร) เช่น กิจการสายการบินและกิจการสายการบินเรือระหว่างประเทศ เป็นต้น

4. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น **มิได้เข้ามากระทำการในประเทศไทยโดยตรง** หากแต่มีลูกจ้าง หรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อในการประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย ให้ถือว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวนี้ประกอบกิจการในประเทศไทย (มาตรา 76 ทวิ วรรคแรก แห่งประมวลรัษฎากร) เช่น ทำการแทนหรือทำการติดต่อโดยการตกลงทำสัญญาแทน หรือการเป็นตัวเชื่อมให้ผู้ซื้อและผู้ขายติดต่อกัน

5. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น มิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินพึงประเมิน ตามมาตรา 40(2)(3)(4)(5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากร ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย (มาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร)

ทั้งนี้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ให้หมายความรวมถึงกิจการที่ดำเนินเป็นทางค้าหรือหากำไรในประเทศไทย โดยรัฐบาลต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ด้วย

ปูจฉา กิจการร่วมค้า (Joint Venture) มีลักษณะอย่างไร

วิสัยนา กิจการร่วมค้า ได้แก่ กิจการที่ดำเนินร่วมกันเป็นทางค้าหรือหากำไรระหว่าง

1. บริษัท กับ บริษัท
2. บริษัท กับ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
3. ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กับ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
4. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กับ บุคคลธรรมดา
5. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กับ คณะบุคคลที่มีใช่นิติบุคคล
6. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กับ ห้างหุ้นส่วนสามัญ
7. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กับ นิติบุคคลอื่น

โดยทั่วไปกิจการร่วมค้าไม่ถือเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล โดยถือเป็นห้างหุ้นส่วน ตามมาตรา 1012 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ในทางภาษีอากร ถือว่ากิจการร่วมค้าเป็น "บริษัท

หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล" ซึ่งถือเป็นหน่วยทางภาษีอากร แยกต่างหากจากผู้เข้าร่วมค้าแต่ละราย จึงต้องมี และใช้เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรเพื่อการปฏิบัติการทางภาษีอากรในนามของกิจการร่วมค้า

พจนานุกรมมูลนิธิต้องมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลหรือไม่อย่างไร

วิไลชญา มูลนิธิหรือสมาคมที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ได้แก่ มูลนิธิหรือสมาคมที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคม ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นองค์การกุศลสาธารณะตาม มาตรา 47(7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร

กิจการร่วมค้ากับ Consortium

กิจการร่วมค้า หรือ Joint Venture เป็นรูปแบบหนึ่งของการเข้าร่วมดำเนินการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับบุคคลอื่น ในอันที่จะแสวงหากำไรมาเพื่อแบ่งปันกัน ซึ่งในทางภาษีอากร โดยเฉพาะภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ รวมทั้งอากรแสตมป์ถือเป็นหน่วยทางภาษีอากร (Tax Entity) แยกต่างหากจากผู้เข้าร่วมค้าแต่ละราย และมีสิทธิและหน้าที่ทางภาษีอากรเช่นเดียวกับหน่วยงานภาษีอากรในกรณีอื่นๆ จึงขอนำมาเป็นประเด็นพจนานุกรม – วิไลชญา ดังนี้

พจนานุกรม "กิจการร่วมค้า" ในทางภาษีอากรมีลักษณะอย่างไร

วิไลชญา ในทางภาษีอากร กำหนดให้ "กิจการร่วมค้า" เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามนัยมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งมีลักษณะสำคัญดังนี้

1. กิจการร่วมค้า ได้แก่ กิจการที่ดำเนินร่วมกันเป็นทางค้าหรือหากำไรระหว่าง (1) บริษัท กับบริษัท (2) บริษัท กับ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (3) ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กับ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (4) บริษัท และหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กับ บุคคลธรรมดา (5) บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กับ คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล (6) บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กับ ห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือ (7) บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กับ นิติบุคคลอื่น

2. กิจการร่วมค้าถือเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญที่ไม่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลกับทางราชการ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ทั้งนี้ตามนัยมาตรา 1012 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งอาจจำแนกลักษณะของกิจการร่วมค้าในความหมายทางธุรกิจทั่วไปได้ดังนี้

(1) ต้องมีการลงทุนร่วมกันระหว่างบุคคลตามข้อ 1 ซึ่งจะสังเกตได้ว่า บุคคลที่เป็นแกนในการร่วมค้า ต้องเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ไม่ว่าจะบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งมีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่เป็นปกติแล้ว

(2) ต้องดำเนินกิจการร่วมกันในนามของกิจการร่วมค้าโดยไม่มีการแบ่งแยก ซึ่งผู้เข้าร่วมค้าทุกคนต้องรับผิดชอบในบรรดาหนี้ที่เกิดขึ้นในนามของกิจการร่วมค้า ต่อบุคคลภายนอกโดยไม่จำกัดจำนวน

(3) ต้องมีวัตถุประสงค์ที่จะแบ่งปันผลกำไร เช่น บริษัท ก. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ได้ร่วมกันลงทุนซื้อที่ดินแล้วขายไป เข้าลักษณะเป็นกิจการร่วมค้า จะแยกนำส่วนแบ่งกำไรไปเสียภาษีไม่ได้ แต่ต้องนำเงินได้จากการขายที่ดินนั้นมาเสียภาษีในนามของกิจการร่วมค้า

พจนา กรณีบริษัทฯ ได้ร่วมกับบริษัทอื่นอีก 2 บริษัททำสัญญาให้บริการแก่หน่วยราชการในลักษณะเป็นที่ปรึกษาโดยร่วมกันทำข้อเสนอแผนการดำเนินงานในโครงการเดียวกัน เนื่องจากทั้ง 3 บริษัทถูกคัดเลือกจาก Short List ของหน่วยราชการคู่สัญญา โดยมีข้อเท็จจริงว่า (1) ในเอกสารเสนอของสามบริษัท มีการแบ่งแยกงานของแต่ละบริษัทโดยชัดเจน (2) ทั้งสามบริษัทไม่มีการตกลงว่าจะนำผลกำไรหรือขาดทุนจากการทำงานตามสัญญานี้ มาแบ่งกัน เพราะต่างคนต่างทำงานโดยใช้ทรัพย์สินของแต่ละบริษัท และบริษัททั้งสามไม่มีความประสงค์จะเข้าเป็นกิจการร่วมค้าระหว่างกัน (3) ในการทำสัญญาไม่ได้ระบุในสัญญาว่าทั้ง สามบริษัทเป็นกิจการร่วมค้า เพียงแต่มีการลงนามพร้อมกันทั้งสามบริษัท ที่จะเป็นผู้สัญญากับหน่วยราชการนั้น และ (4) เมื่อทำงานเสร็จแต่ละช่วงงานทั้งสามบริษัทต่างออกใบแจ้งหนี้และใบเสร็จรับเงินในส่วนงานของตน ให้แก่หน่วยราชการคู่สัญญา และหน่วยราชการนั้นก็ออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายให้แก่สามบริษัทตามจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่แต่ละบริษัท เข้าลักษณะเป็นกิจการร่วมค้าหรือไม่

วิศิษณา การที่บริษัทฯ และบริษัทอื่นอีก 2 บริษัททำสัญญาเป็นที่ปรึกษารวมกัน กับส่วนราชการโดยการดำเนินการตามสัญญาดังกล่าวของแต่ละบริษัทได้แบ่งแยกการทำงานอย่างชัดเจน และไม่ได้ตกลงเข้าร่วมทุนด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นเงิน ทรัพย์สิน แรงงาน หรือเทคโนโลยี หรือร่วมกันในผลกำไรหรือขาดทุนอันพึงได้ตามสัญญาที่กระทำร่วมกันกับส่วนราชการคู่สัญญาหรือไม่ได้ระบุไว้ในสัญญาอ้างว่าทั้งสามบริษัทเป็นกิจการร่วมค้า และไม่ได้รับค่าตอบแทนตามสัญญาาร่วมกันเนื่องจากสัญญาได้แบ่งงานและค่าตอบแทนระหว่างกันไว้อย่างชัดเจน โดยต่างก็ออกใบแจ้งหนี้และใบเสร็จรับเงินในเฉพาะส่วนของแต่ละบริษัทนั้นไม่เข้าลักษณะเป็นกิจการร่วมค้าตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร แต่อย่างไร เข้าลักษณะเป็นกิจการ Consortium เพราะไม่เข้าเงื่อนไขกิจการร่วมค้า กล่าวคือ ไม่มีการลงทุนร่วมกัน แม้จะลงนามในสัญญาาร่วมกัน แต่ก็แบ่งงานกันทำตามส่วน และไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะแบ่งปันผลกำไร

ข้อเปรียบเทียบระหว่างกิจการร่วมค้ากับกิจการ Consortium

รายการ	กิจการร่วมค้า	กิจการ Consortium
1. การร่วมทุน	มีการลงทุนร่วมกันระหว่างผู้เข้าร่วมค้า	ไม่มีการร่วมทุนกัน
2. การดำเนินกิจการ	มีการดำเนินกิจการร่วมกันโดยไม่มี การแบ่งแยก	แบ่งงานกันทำตามส่วนที่ตกลงกัน โดยชัดเจน
3. วัตถุประสงค์ที่จะแบ่งปันผลกำไร	กำหนดไว้โดยชัดเจนตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายห้างหุ้นส่วน	ไม่มี
4. ความรับผิดชอบในหนี้ของกิจการต่อบุคคลภายนอก	ไม่จำกัดจำนวนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	เช่นเดียวกับตามข้อตกลงในสัญญา
5. ความเป็นหน่วยทางภาษีอากร	ถือเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร ต้องมีและใช้เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร และมีหน้าที่ทางภาษีอากรเช่นเดียวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เช่น การเสียภาษีเงินได้ การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ฯลฯ	ไม่เป็นหน่วยทางภาษีอากร ผู้ดำเนินกิจการ ต่างฝ่ายต่างเสียภาษีเงินได้ และถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในส่วนของตนเองเท่านั้น
6. การจดทะเบียนนิติบุคคล	ไม่ต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล	เช่นเดียวกัน
7. สถานภาพตาม ปพพ.	ถือเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญที่ไม่ใช่นิติบุคคล	ไม่ถือเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ
8. หน้าที่จัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี	มีหน้าที่จัดทำบัญชีสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มตั้งแต่ 10 ส.ค.2543 เป็นต้นไป	ไม่มีหน้าที่จัดทำบัญชีเพราะไม่เป็นหน่วยทางภาษีอากร หรือหน่วยธุรกิจ

พบกันใหม่สัปดาห์หน้าครับ

นิติบุคคลที่ไม่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้

ประเด็นความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลอีกประเด็นหนึ่งที่ไขปัญหาได้รับคำถามบ่อยครั้งว่า มีนิติบุคคลใดบ้างที่ไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร จึงขอนำมาเป็นประเด็นปุจฉา – วิสัชนา ดังนี้

ปุจฉา นิติบุคคลใดบ้างที่ไม่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

วิสัชนา ดังที่ได้ทราบแล้วว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้นต้องเป็นไปตามนิยามศัพท์คำว่า “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” ตามนัยมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งบัญญัติว่า

“บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึง

(1) กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางค้าหรือหากำไรโดยรัฐบาลต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

(2) กิจการร่วมค้า ซึ่งได้แก่กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางค้าหรือหากำไรระหว่างบริษัทกับบริษัท บริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือระหว่างบริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับบุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือนิติบุคคลอื่น

(3) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข)

(4) นิติบุคคลที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

ดังนั้น สำหรับนิติบุคคลอื่นใดนอกเหนือจากตามนิยามศัพท์ดังกล่าวข้างต้น จึงมิใช่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร และไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้ เว้นแต่อธิบดีกรมสรรพากรจะประกาศกำหนดเพิ่มเติมให้เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เพราะฉะนั้น เมื่อนิติบุคคลเหล่านี้มีเงินได้ ก็จะไม่ต้องนำเงินได้ไปคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล และไม่ต้องถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย แต่อย่างใด

นิติบุคคลที่ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ ได้แก่

1. องค์การของรัฐบาลไทย

“องค์การของรัฐบาล หมายความว่า องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วย การจัดตั้งองค์การของรัฐบาล และกิจการของรัฐตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้น และหมายความรวมถึงหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของซึ่งไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลด้วย” (มาตรา 2 แห่งประมวลรัษฎากร)

จากบทบัญญัติดังกล่าว อาจจำแนกองค์การของรัฐบาลได้ดังนี้

1.1 องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หมายถึง ส่วนราชการทั้งหลาย ซึ่งได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม จังหวัด มหาวิทยาลัยของรัฐ โรงพยาบาลของรัฐ

1.2 กิจการของรัฐตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้น

(1) องค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล

(2) รัฐวิสาหกิจที่ไม่มีสถานะเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เช่น การรถไฟแห่งประเทศไทย องค์การทหารผ่านศึก การไฟฟ้า

1.3 หน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของซึ่งไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล เช่น สถานานุเคราะห์ของกรุงเทพมหานคร โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง องค์การค้ำของครุสภา นอกจากนี้ กองทุนสวัสดิการของส่วนราชการต่างๆ ก็อนุโลมให้เป็นหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของซึ่งไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลด้วยเช่นเดียวกัน

2. วัดวาอาราม ไม่ว่าในศาสนาใด ซึ่งมีสภาพเป็นนิติบุคคล แต่สำหรับสำนักสงฆ์ไม่ถือเป็นนิติบุคคล แต่ก็อาจได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีมูลค่าเพิ่ม เพราะเป็นกิจการเพื่อศาสนา

3. สภากาชาดไทย

4. สหกรณ์ ไม่ว่าจะเป็นสหกรณ์ร้านค้า หรือสหกรณ์ออมทรัพย์ หรือสหกรณ์การเกษตร

อนึ่ง สำหรับกลุ่มเกษตรกรถือเป็นคณะบุคคลที่มีโชนิติบุคคล ซึ่งมีโชสหกรณ์ ดังนั้น หากมีเงินได้พึงประเมินก็ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

5. นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายอื่นใด เช่น นิติบุคคลตามพระราชบัญญัติอาคารชุด หรือนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภานายความ สภาสตรีสงเคราะห์แห่งประเทศไทย สภาวิชาชีพบัญชี ฯลฯ

6. มูลนิธิหรือสมาคมที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดให้เป็นองค์การกุศลสาธารณะ ตามมาตรา 47(7)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร ได้แก่ มูลนิธิหรือสมาคมที่เมื่อบุคคลธรรมดาหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีโชนิติบุคคลบริจาคเงินให้ สามารถนำเงินบริจาคไปคำนวณหักลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงตามหลักฐานใบรับ แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังจากหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนอย่างอื่นแล้ว

อนึ่ง สำหรับมูลนิธิหรือสมาคมที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศนั้น ถือเป็นนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ซึ่งหากมูลนิธิหรือสมาคมที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศดังกล่าวเข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทย ต้องเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากรเสมอ

7. รัฐบาลต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ที่ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่มิได้ดำเนินกิจการเป็นทางค้าหรือหากำไร เช่น สถานเอกอัครราชทูต สถานทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล องค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ เช่น องค์การยูเนสโก WHO

พบกันใหม่สัปดาห์ครับ

เงินได้ที่ต้องเสียภาษีได้นิติบุคคล

การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น ให้คำนวณจากเงินได้ที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษี คูณด้วย อัตราภาษีที่กำหนด ซึ่งได้กล่าวแล้วว่า เงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลหรือฐานภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น โดยทั่วไปได้แก่กำไรสุทธิที่คำนวณตามเงื่อนไขที่กำหนดหรือ "กำไรสุทธิทางภาษีอากร" แต่ในบางกรณีการคำนวณกำไรสุทธิอาจเป็นไปได้ยาก หรือไม่อาจเป็นไปได้ ฉะนั้น เพื่อความเป็นธรรมและอุดช่องโหว่ในการจัดเก็บภาษีเงินได้ จึงได้มีข้อกำหนดให้จัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจากเงินได้หรือฐานภาษีต่างๆ โดยจัดเก็บในอัตราที่แตกต่างกัน จึงขอนำมาเป็นประเด็นพัจฉา – วิสัยทัศน์ดังนี้

พัจฉา ฐานภาษีเงินได้นิติบุคคลแบ่งออกเป็นกี่ฐาน อะไรบ้าง

วิสัยทัศน์ ฐานภาษีเงินได้นิติบุคคลแบ่งออกเป็น 4 ฐานดังนี้

1. ฐานกำไรสุทธิ ตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร
2. ฐานการจำหน่ายกำไร ไปต่างประเทศ ตามมาตรา 70 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร
3. ฐานรายได้ก่อนหักรายจ่ายใดๆ ตามมาตรา 67 และมาตรา 71 มาตรา แห่งประมวลรัษฎากร
4. ฐานเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร

พัจฉา กำไรสุทธิที่ใช้เป็นฐานในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลมีลักษณะอย่างไร

วิสัยทัศน์ ฐานกำไรสุทธิ เป็นฐานภาษีที่สำคัญที่สุดและจัดเก็บภาษีได้มากที่สุด ในบรรดาฐานภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยทั่วไป กำไรสุทธิที่ใช้เป็นฐานในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ได้แก่ "กำไรสุทธิทางภาษีอากร" เป็นกำไรสุทธิที่คำนวณได้จากรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี โดยรับรู้รายได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด หักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ใน มาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร (มาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร)

อย่างไรก็ตามสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลบางประเภทอาจต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปีจากกึ่งหนึ่งของประมาณการกำไรสุทธิที่ได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่ได้กระทำในรอบระยะเวลาหกเดือนแรกและที่จะกระทำในระยะเวลาที่เหลือของรอบระยะเวลาบัญชี

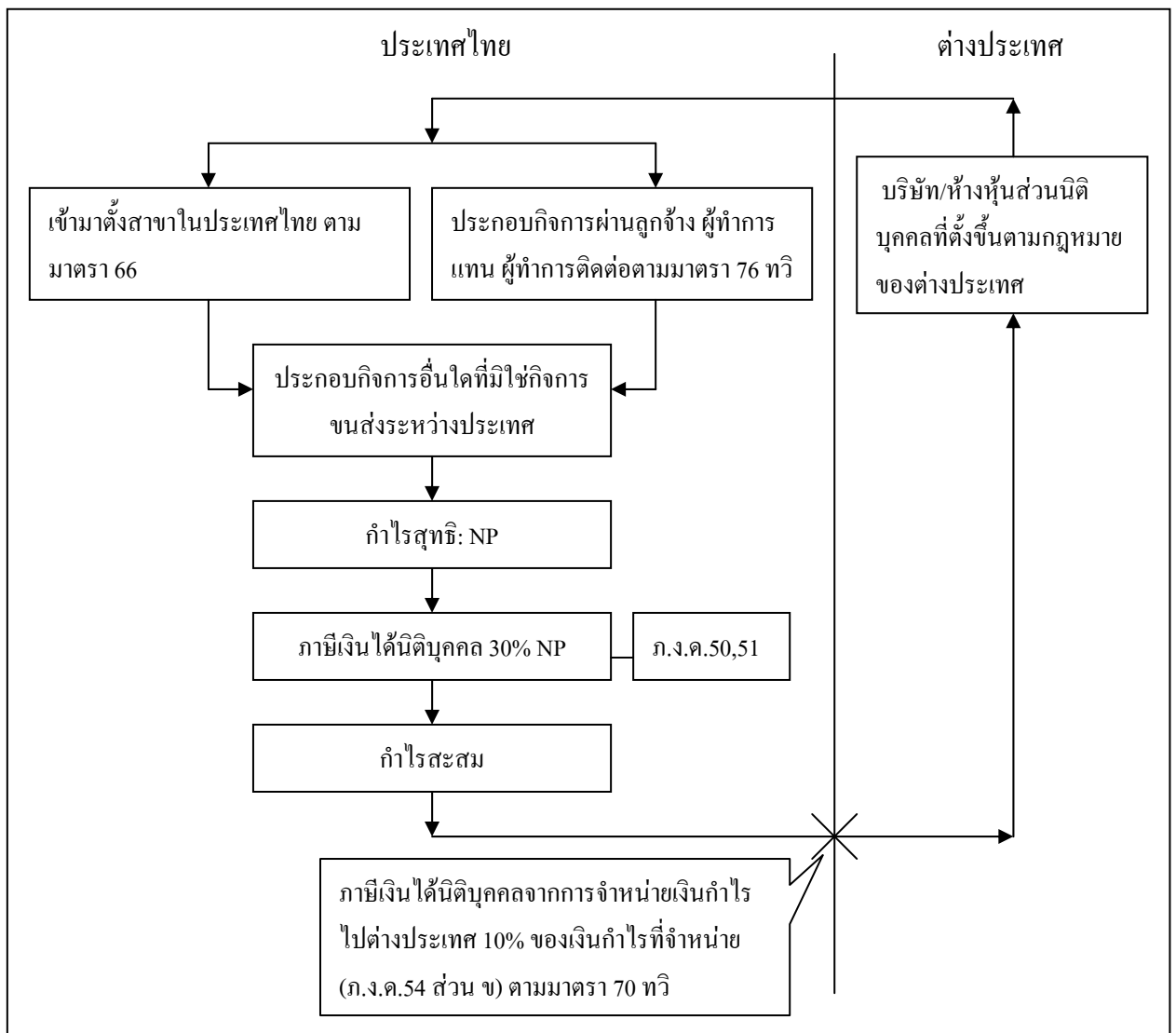
ตารางสรุปบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปี

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล	ประมาณการกำไรสุทธิ	กำไรสุทธิตามจริง
1. บริษัทหรือห้างฯ ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย		
(1) กรณีทั่วไป	✓	
(2) บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ สถาบันการเงิน และบริษัทหรือห้างฯ ที่ได้รับอนุมัติให้มีผู้สอบทานงบการเงิน		✓
2. บริษัทหรือห้างฯ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ		
(1) กรณีทั่วไป	✓	
(2) สถาบันการเงิน		✓
3. กิจการร่วมค้า	✓	
4. กิจการที่ได้รับอนุมัติให้มีผู้สอบทานงบการเงิน		✓

พจนานุกรม การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจากการจำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กั้นไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรมีหลักเกณฑ์ทั่วไปอย่างไร

วิชา บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากการจำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กั้นไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไร ได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และมีหน้าที่ต้องเสียภาษีจากฐานกำไรสุทธิ ซึ่งกระทำการจำหน่ายเงินได้ดังกล่าวหลังจากเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิแล้วออกไปจากประเทศไทย โดยกำหนดให้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 10 ของเงินได้ และให้หักภาษีเงินได้ดังกล่าวออกจากเงินที่จำหน่ายนั้น (มาตรา 70 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)

การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากการจำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กั้นไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศอาจแสดงเป็นแผนผังได้ดังนี้

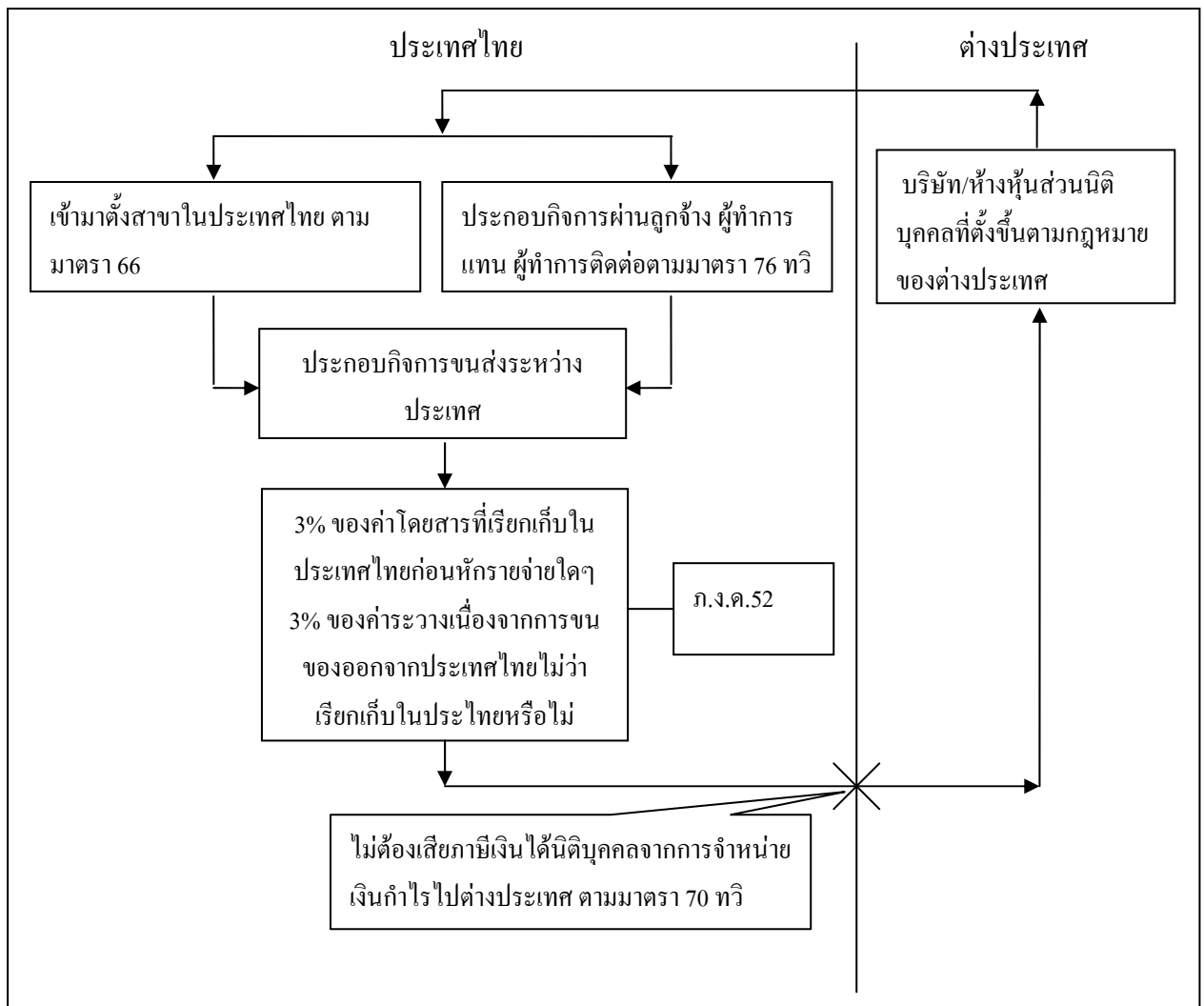
บุจก้า การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานรายได้ก่อนหักรายจ่ายใดๆ มีหลักเกณฑ์ทั่วไปอย่างไร
 วิธัชนา ฐานภาษีเงินได้นิติบุคคลจากยอดขายหรือยอดขายรับก่อนหักรายจ่ายใดๆ จากการกระทำ
 กิจการในรอบระยะเวลาบัญชี แบ่งออกได้เป็น 4 กรณีดังนี้

1. กรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ รวมทั้งกิจการของ
 รัฐบาลต่างประเทศ ฯลฯ ที่ประกอบกิจการขนส่งระหว่างประเทศในประเทศไทยนั้น ให้เสียภาษีเงินได้นิติ
 บุคคลจากฐานรายได้ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ในอัตราตามมาตรา 67 แห่งประมวลรัษฎากร ดังนี้

(1) ร้อยละ 3 ของค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียม หรือประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บในประเทศไทย
 ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ เนื่องในการรับขนคนโดยสารจากประเทศไทย

(2) ร้อยละ 3 ของค่าระวาง ค่าธรรมเนียม หรือประโยชน์อื่นใด ที่เรียกเก็บไม่ว่าในหรือนอก
 ประเทศไทยก่อนหักรายจ่ายใด ๆ เนื่องในการรับขนของออกจากประเทศไทย

การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และเข้ามาประกอบกิจการ
 ในประเทศไทย โดยกิจการที่กระทำเป็นกิจการขนส่งระหว่างประเทศ อาจแสดงเป็นแผนผังได้ดังนี้

2. กรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดไม่ยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษี
 เงินได้นิติบุคคล หรือไม่ได้ทำบัญชีงบดุล บัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุน รวมทั้งบัญชีพิเศษแสดงการหัก
 ภาษี ณ ที่จ่าย หรือบัญชีอื่นใด ในรอบระยะเวลาบัญชีใด หรือจัดทำไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 17 และ

มาตรา 68 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร หรือไม่นำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นไปให้เจ้าพนักงานประเมินทำการไต่สวนตามหมายเรียกที่ออกตามมาตรา 19 หรือ มาตรา 23 แห่งประมวลรัษฎากร ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีในอัตราร้อยละ 5 ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายใดๆ หรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายใดๆ ของรอบระยะเวลาบัญชีแล้วแต่อย่างไรจะมากกว่า ตามมาตรา 71(1) แห่งประมวลรัษฎากร (ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.78/2541 ประกอบ)

3. กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ รวมทั้งกิจการที่ดำเนินเป็นทางค้าหรือหากำไรโดย รัฐบาลต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศที่กระทำกิจการทั้งในประเทศอื่นๆ และในประเทศไทย ตามมาตรา 66 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร หรือมีลูกจ้างหรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อในการประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย ซึ่งกฎหมายให้ถือว่าการกระทำความดังกล่าวเป็นการประกอบกิจการในประเทศไทยตามมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร โดยปกติกิจการดังกล่าวมีหน้าที่ต้องคำนวณและเสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิ แต่ถ้าไม่สามารถคำนวณกำไรสุทธิจากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในประเทศไทยในรอบระยะเวลาบัญชีได้โดยความเห็นชอบของสรรพากร ผู้ประกอบกิจการดังกล่าว อาจขอเสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ 5 ของยอดเงินได้ก่อนหักรายจ่ายใดๆ ของรอบระยะเวลาบัญชี

ในทางปฏิบัติ กรมสรรพากรยินยอมให้แก่เฉพาะบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือกิจการของรัฐบาลต่างประเทศ ฯลฯ ที่ประกอบกิจการการขนส่งระหว่างประเทศในประเทศไทย แต่มีรายได้บางอย่างอื่นที่ไม่ใช่รายได้จากการขนส่งระหว่างประเทศ เช่น รายได้ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยตัวเงิน ค่าขายกระเป๋าเดินทาง เป็นต้น ซึ่งรายได้ดังกล่าวโดยทั่วไปต้องคำนวณและเสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิ แต่ยอมให้เสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ 5 ของยอดรายได้ดังกล่าวในรอบระยะเวลาบัญชี สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ รวมทั้งกิจการของรัฐบาลต่างประเทศอื่นใดไม่อาจปฏิบัติเช่นที่กล่าวได้ ต้องคำนวณและเสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิตามนั้น อย่างไรก็ตาม กรมสรรพากรได้วางแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการคำนวณกำไร ตามข้อ 5 แห่งคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.13/2529 ว่า หากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว ไม่มีหลักฐานพิสูจน์รายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิก็ให้ถือว่า มีรายจ่ายได้เท่ากับอัตราค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาสำหรับการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

4. กรณีมูลนิธิหรือสมาคมที่มีชื่อองค์กรกุศลสาธารณะ ที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ ให้นำเงินได้จากกิจการไปเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากยอดรายได้ก่อนหักรายจ่ายใดๆ ในรอบระยะเวลาบัญชี ในอัตราร้อยละ 10 ของยอดรายได้ส่วนที่มีชื่อเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(8) แห่งประมวลรัษฎากร และอัตราร้อยละ 2 ของยอดรายได้ส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(8) แห่งประมวลรัษฎากร

ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินได้ที่เป็น ค่าลงทะเบียน ค่าบำรุงที่ได้รับจากสมาชิก หรือเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการบริจาคหรือจากการให้โดยเสนาหา ซึ่งได้รับยกเว้นตามมาตรา 65 ทวิ (13) แห่งประมวลรัษฎากร

พจนานุกรม การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(2)(3)(4)(5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากร มีหลักเกณฑ์ทั่วไปอย่างไร

วิสัยทัศน์ กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ มิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(2)(3)(4)(5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากร ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย ต้องมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยให้ผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตรา ตามมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

1. กรณีการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(2)(3)(4)(5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากร ที่มีเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 15 สำหรับดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่กิจการวิเทศธุรกิจเป็นผู้จ่าย ให้อัตราลงเหลือร้อยละ 10 ตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 270) พ.ศ.2537

2. กรณีการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(4)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร หรือเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 10

3. กรณีการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(5)(ก) แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะเงินได้จากการให้เช่าเรือเดินทะเลในการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ซึ่งการเช่าเรื่อนั้นได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมพาณิชย์นาวี โดยให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 1 ทั้งนี้ เฉพาะค่าเช่าที่มีการจ่ายระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2539 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2544 ตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 299) พ.ศ. 2539 และระหว่างวันที่ 23 ตุลาคม 2547 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2550 (พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 425) พ.ศ. 2547

พบกันใหม่สัปดาห์หน้าครับ

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับฐานกำไรสุทธิ

ในปัจจุบันอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิมีหลายอัตราแตกต่างกันไปในแต่ละประเภทกิจการ ไม่ว่าจะเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กิจการวิเทศนกิจ (BIBF) สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (ROH) กิจการร่วมค้า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ จึงขอนำมาเป็นประเด็นปุจฉา-วิสัชนา ดังนี้

ปุจฉา อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิแบ่งออกเป็นกี่อัตรา อะไรบ้าง

วิสัชนา อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิแบ่งออกเป็น 4 ฐานดังนี้

1. อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลทั่วไป ซึ่งจัดเก็บในอัตราร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ
2. อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกิจการ SMEs
3. อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกิจการวิเทศนกิจ (BIBF) และสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (ROH)
4. อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับบริษัทจดทะเบียน
5. อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน (BOI)

ปุจฉา อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลทั่วไปที่กำหนดจัดเก็บในอัตรา 30% ของกำไรสุทธิมีหลักเกณฑ์อย่างไร

วิสัชนา สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2535 เป็นต้นมา ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรกำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลโดยทั่วไปต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิในอัตรา 30% ของกำไรสุทธิ ซึ่งประกอบด้วย

1. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และมีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีเกินกว่า 5 ล้านบาท โดยประกอบกิจการอื่นใดที่มีใช้กิจการวิเทศนกิจ (BIBF) และกิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (ROH: Regional Operating Headquarter)
2. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ที่ประกอบกิจการในประเทศไทย โดยประกอบกิจการอื่นใดที่มีใช้กิจการวิเทศนกิจและกิจการขนส่งระหว่างประเทศ
3. กิจการที่ดำเนินเป็นทางค้าหรือหากำไร โดยรัฐบาลต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ โดยประกอบกิจการอื่นใดที่มีใช้กิจการวิเทศนกิจและกิจการขนส่งระหว่างประเทศ
4. กิจการร่วมค้า (Joint Venture)

ปุจฉา อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกิจการ SMEs มีหลักเกณฑ์อย่างไร

วิสัชนา กิจการ SMEs ในที่นี้ได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และมีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ณ วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินกว่าห้าล้านบาท ให้ได้รับการลด

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิลดลงจัดเก็บในอัตราดังต่อไปนี้

1. สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2545 ถึงรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มก่อนวันที่ 1 มกราคม 2547 เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 394) พ.ศ.2545 ดังนี้

(1) ร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท

(2) ร้อยละ 25 ของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งล้านบาท แต่ไม่เกินสามล้านบาท

2. สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2547 เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 431) พ.ศ.2548 ดังนี้

(1) ร้อยละ 15 ของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท

(2) ร้อยละ 25 ของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งล้านบาท แต่ไม่เกินสามล้านบาท

3. สำหรับกำไรสุทธิในส่วนที่เกินสามล้านบาท ให้ยังคงเสียในอัตราร้อยละ 30 ตามปกติ

พจนานุกรม สำหรับกิจการวิเทศชนกมีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลไว้
อย่างไร

วิชันนา ให้ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิส่วนที่ได้จากการประกอบกิจการวิเทศชนก (BIBF: Bangkok International Banking Facility) ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การประกอบกิจการวิเทศชนกของธนาคารพาณิชย์ ลงวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2535 หรือที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 47)) ลงเหลือร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิดังกล่าว โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 10 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 260) พ.ศ.2535

พจนานุกรม สำหรับกิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค มีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลไว้อย่างไร

วิชันนา ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 เพื่อลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิลดลงเหลือร้อยละ 10 ให้แก่ “สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค” ทั้งนี้ โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม 2545 เป็นต้นไป

“สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค” หมายความว่า บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยเพื่อประกอบกิจการให้บริการด้านการบริหารหรือด้านเทคนิค หรือการให้บริการสนับสนุนแก่วิสาหกิจในเครือหรือสาขาของตน ไม่ว่าจะตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือในต่างประเทศ โดยการให้บริการสนับสนุนในเรื่อง (1) การบริหารงานทั่วไป การวางแผนทางธุรกิจ และการประสานงานทางธุรกิจ (2) การจัดหาวัตถุดิบและชิ้นส่วน (3) การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ (4) การสนับสนุนด้านเทคนิค (5) การส่งเสริมด้านการตลาดและการขาย (6) การบริหารด้านงานบุคคลและการฝึกอบรมในภูมิภาค (7) การให้คำปรึกษาด้านการเงิน (8) การวิเคราะห์และวิจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุน (8) การจัดการและความคุ้มครองสินเชื่อ (10) การให้บริการสนับสนุนอื่น ๆ ตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

“วิสาหกิจในเครือ” หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กับสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค ในลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งถือหุ้นในสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าของทุนทั้งหมด

(ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าของทุนทั้งหมด

(ค) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตาม (1) ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าของทุนทั้งหมด

(ง) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจควบคุมกิจการหรือกำกับดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค

(จ) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคมีอำนาจควบคุมกิจการหรือกำกับดูแลการดำเนินงานและการบริหารงาน

(ฉ) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตาม (4) มีอำนาจควบคุมกิจการหรือกำกับดูแลการดำเนินงานและการบริหารงาน

(2) ให้ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิถึงเหลืออัตราร้อยละ 10.0 ของกำไรสุทธิให้แก่สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค สำหรับรายได้ดังต่อไปนี้

(ก) รายได้จากบริการให้บริการของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคแก่วิสาหกิจในเครือ หรือสาขาต่างประเทศของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค

(ข) ดอกเบี้ยที่ได้รับจากวิสาหกิจในเครือ หรือสาขาต่างประเทศของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค ทั้งนี้ เฉพาะดอกเบี้ยจากเงินกู้ยืมที่สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคได้กู้มาเพื่อให้กู้ยืมต่อ

(ค) ค่าสิทธิที่ได้รับจากวิสาหกิจในเครือ หรือสาขาต่างประเทศของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค หรือจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เฉพาะค่าสิทธิที่เกิดจากผลการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคที่กระทำขึ้นในประเทศไทย

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องตาม (ค) หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่นำผลการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคไปใช้ในการผลิตสินค้าหรือให้บริการแก่สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค วิสาหกิจในเครือ หรือสาขาต่างประเทศของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค

(3) ให้ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้แก่สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลที่ได้รับจากวิสาหกิจในเครือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

(4) สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคที่จะได้รับสิทธิตาม (2) และ (3) ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(ก) มีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป

(ข) มีการให้บริการแก่วิสาหกิจในเครือในต่างประเทศ หรือสาขาของตนในต่างประเทศ อย่างน้อยสามประเทศ

(ค) มีรายได้รายได้จากการให้บริการของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคแก่วิสาหกิจในเครือ หรือสาขาต่างประเทศของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค และค่าสิทธิที่ได้รับจากวิสาหกิจในเครือ หรือสาขา ต่างประเทศของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค หรือจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เฉพาะค่าสิทธิที่เกิดจากผลการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคที่กระทำขึ้นใน ประเทศไทย ที่จ่ายจากหรือในต่างประเทศรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของรายได้ทั้งหมด เว้นแต่ภายใน เวลาสามารถระยะเวลาบัญชีแรกนับแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่จัดแจ้งการเป็นสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคตาม (4) อาจมีรายได้ดังกล่าวไม่ถึงร้อยละห้าสิบก็ได้แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของรายได้ทั้งหมด กรณีมีเหตุ สดุดวิสัยอันมิใช่ความผิดของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคหรือมีเหตุจำเป็นอย่างยิ่ง ให้อธิบดีกรมสรรพากรมี อำนาจพิจารณาผ่อนผันให้ไม่น้อยกว่าอัตราร้อยละที่กำหนดดังกล่าวได้ แต่ให้ผ่อนผันได้เพียงหนึ่งรอบ ระยะเวลาบัญชี

(ง) ได้จัดแจ้งการเป็นสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

(จ) ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

(5) ให้ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย ของต่างประเทศและมีได้ประกอบกิจการในประเทศไทย สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลที่ได้รับ จากสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค เฉพาะที่จ่ายจากกำไรสุทธิอันเกิดจากรายได้ตาม (2)

พจนานุกรม มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลการประกอบธุรกรรมซื้อและขายน้ำมัน เชื้อเพลิงในทะเลอย่างไร

วิไลชญา เพื่อส่งเสริมให้มีการประกอบธุรกรรมซื้อและขายน้ำมันเชื้อเพลิงในทะเล ได้มีการตราพระ ราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 426) พ.ศ. 2547 ลด อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งได้รับใบอนุญาตจากกระทรวงพลังงานให้ ค้า น้ำมันเชื้อเพลิงเฉพาะเพื่อการนำเข้าและส่งออกป้อนกราชอาณาจักรในเขตปลอดอากร หรือระหว่างเขต ปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรลงเหลือ 10% ของกำไรสุทธิ โดยให้มีผลใช้บังคับสำหรับรอบ ระยะเวลาบัญชีซึ่งเริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2547 เป็นต้นไป ทั้งนี้ สำหรับรายได้จากการประกอบ ธุรกรรมการซื้อและขายน้ำมันเชื้อเพลิง ที่มีจำนวนไม่น้อยกว่าสองพันล้านบาทต่อปีในกรณีดังต่อไปนี้

1. การซื้อและการขายน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อการนำเข้าและส่งออกป้อนกราชอาณาจักรในเขต ปลอดอากร หรือระหว่างเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

2. การซื้อและการขายน้ำมันเชื้อเพลิงที่อยู่นอกราชอาณาจักร และไม่ได้นำเข้ามาราชาอาณาจักร ทั้งนี้ ให้รวมถึงรายได้จากการซื้อและขายน้ำมันเชื้อเพลิงในกรณีดังกล่าวตามสัญญาซื้อขาย ล่วงหน้าด้วย

อนึ่ง ผู้ได้รับใบอนุญาตที่จะได้รับสิทธิตามมาตรา 3 ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. เป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป
2. มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในประเทศไทยไม่น้อยกว่าห้าล้านบาทต่อปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด
3. ได้จัดแจ้งการเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตจากกระทรวงพลังงานต่อกรมสรรพากรตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

ปูจลา อัตรากำไรเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิ สำหรับบริษัทจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์ มีหลักเกณฑ์อย่างไร

วิวัฒนา เพื่อเป็นการจูงใจให้บริษัทนำหลักทรัพย์ที่ได้ออกไว้ไปซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ และเพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุน โดยเฉพาะในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 387) พ.ศ.2544) ดังนี้

1. ลดอัตรากำไรเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิของบริษัทจดทะเบียนที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนอยู่ก่อนวันที่ 6 กันยายน 2544 ลงเหลือร้อยละ 25 ของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 300 ล้านบาท เป็นเวลาห้ารอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกันนับแต่รอบระยะเวลาบัญชีแรกที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 6 กันยายน 2544

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว เป็นผลให้บริษัทจดทะเบียนที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนอยู่ก่อนวันที่ 6 กันยายน 2544 จะยังไม่ได้สิทธิลดอัตรากำไรรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มก่อนวันที่ 6 กันยายน 2544 ที่มีการประกาศใช้กฎหมายดังกล่าว แต่จะได้สิทธิลดอัตรากำไรเงินได้นิติบุคคลในรอบระยะเวลาบัญชีปีถัดไป เช่น บริษัทจดทะเบียนที่มีรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มวันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี ก็ได้สิทธิลดอัตรากำไรเงินได้นิติบุคคลสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปี 2545 จนถึงปี 2549 ลงเหลือร้อยละ 25 ของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 300 ล้านบาท จากนั้นก็จะกลับไปเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตรา 30% ของกำไรสุทธิตามปกติ

2. ลดอัตรากำไรเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิ สำหรับกำไรสุทธิของบริษัทจดทะเบียนที่นำหลักทรัพย์มาจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ตั้งแต่วันที่ 6 กันยายน 2544 จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2548 ลงเหลือร้อยละ 25 ของกำไรสุทธิ เป็นเวลาห้ารอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีแรกที่เริ่มในหรือหลังวันที่บริษัทที่มีหลักทรัพย์มาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ตั้งแต่วันที่ 6 กันยายน 2544

3. ลดอัตรากำไรเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิ สำหรับกำไรสุทธิของบริษัทจดทะเบียนที่นำหลักทรัพย์มาจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามตามข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ว่าด้วยการรับหลักทรัพย์จดทะเบียนใน “ตลาดหลักทรัพย์ใหม่” ตั้งแต่วันที่ 6 กันยายน 2544 จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2548 ลงเหลือร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิ เป็นเวลาห้ารอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีแรกที่เริ่มในหรือหลังวันที่บริษัทที่มีหลักทรัพย์มาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ตั้งแต่วันที่ 6 กันยายน 2544

4. บริษัทที่จะได้รับสิทธิในการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลตามข้อ 2 และข้อ 3 จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) นำหลักทรัพย์ของตนมาจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2548

(2) ไม่เคยมีหลักทรัพย์จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในระหว่างระยะเวลาสามปีก่อนการจดทะเบียนหลักทรัพย์กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(3) ไม่เป็นบริษัทที่ควบเข้ากันกับบริษัทที่ได้รับสิทธิลดอัตราภาษีเงินได้ตาม (ก) หรือรับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนจากบริษัทดังกล่าว ในระหว่างระยะเวลาสามปีก่อนการจดทะเบียนหลักทรัพย์กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(4) ไม่รับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนจากบริษัทที่ได้รับสิทธิลดอัตราภาษีเงินได้ตาม (ก) อยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ตลอดระยะเวลาที่บริษัทได้รับสิทธิลดอัตราภาษีเงินได้ หากมีการรับโอนกิจการดังกล่าว ให้ถือว่า บริษัทนั้นหมดสิทธิที่จะได้รับการลดอัตราภาษีเงินได้ตั้งแต่วันที่รับโอนกิจการ

ปูจนา มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกิจการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนอย่างไร
วิสัยนา สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน อาจได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 3- 8 ปี (Tax Holiday) แล้วแต่กิจการนั้นตั้งอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนใด (เขต 1 - 3) และสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในเขต 3 อาจได้รับการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลลงครึ่งหนึ่งเป็นเวลา 5 ปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

วิธีการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นภาษีอากรประเมินตามประมวลรัษฎากร (มาตรา 14 ประกอบมาตรา 38 แห่งประมวลรัษฎากร) ซึ่งได้กำหนดวิธีการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากรไว้หลายวิธีแล้วแต่กิจการที่กระทำ โดยเฉพาะการขึ้นรายการประเมินตนเอง การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย และการตรวจสอบภาษีอากร จึงขอนำมาเป็นประเด็น ปัจฉา – วิไลฯ เกี่ยวกับวิธีการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลดังนี้

ปัจฉา วิธีการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกี่วิธีอะไรบ้าง

วิไลฯ การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลมี วิธี ดังนี้

1. การเสียภาษีโดยถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย
2. การเสียภาษีโดยการขึ้นรายการประเมินตนเอง
3. การเสียภาษีโดยเจ้าพนักงานประเมินเรียกเก็บ
4. การเสียภาษีเงินได้แทน โดยโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง
5. การเลือกเสียภาษี

ปัจฉา มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการเสียภาษีโดยถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย อย่างไร

วิไลฯ การเสียภาษีโดยถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย มี 2 กรณีคือ

1. กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทยอาจต้องถูกหักภาษีเงินได้นิติบุคคล ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 69 ทวิ มาตรา 69 ตรี และมาตรา 3 เตรส แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับจำนวนภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายดังกล่าว ให้ถือเป็นเครดิตภาษีในการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้ถูกหักไว้ ณ ที่จ่ายไว้

(1) ภาษีเงินได้นิติบุคคล ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 69 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ในกรณีที่ขายสินค้าหรือให้บริการใดๆ แก่ รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น อาทิ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารราชการส่วนจังหวัด หรือองค์การบริหารราชการส่วนตำบล ส่วนราชการดังกล่าวผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร จะคำนวณหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 1 ของยอดเงินได้

(2) ภาษีเงินได้นิติบุคคล ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 69 ทรี แห่งประมวลรัษฎากร ในกรณีขายอสังหาริมทรัพย์ให้แก่ บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์ ต้องถูกหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 1 เงินได้ โดยนำส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิหรือนิติกรรมในขณะที่มีการจดทะเบียน พร้อมกับการถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายที่ดิน บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้ขายต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะในอัตราร้อยละ 3.3 ของราคาที่ดิน ตามแบบ ภ.บ.40

(3) ภาษีเงินได้นิติบุคคล ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 3 เตรส แห่งประมวลรัษฎากร ในกรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลขายสินค้าหรือให้บริการแก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งในบางกรณีรวมถึงการให้บริการแก่บุคคล ห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลที่มีชนิติบุคคล ซึ่งไม่มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามมาตรา 69 ทวิ และหรือมาตรา 69 ทรี แห่งประมวลรัษฎากรดังกล่าว อาจต้องถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 144 และคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 อาทิ เงินได้ตามมาตรา 40(2)(3) แห่งประมวลรัษฎากร ให้คำนวณหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 3.0 เงินได้ตามมาตรา 40(7) หรือ (8) แห่งประมวลรัษฎากร ในส่วนที่เป็นเงินได้จากการทำงานหรือบริการอื่น ให้คำนวณหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 3.0 เงินได้ตามมาตรา 40(5)(ก) แห่งประมวลรัษฎากร ให้คำนวณหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 5.0 เงินได้ตามมาตรา 40(8) แห่งประมวลรัษฎากร ในส่วนที่เป็นค่าขนส่งให้คำนวณหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 1.0 เป็นต้น

2. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ ตลอดจนกิจการของรัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศที่มีได้กระทำการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40(2)(3)(4)(5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากร ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย โดยผู้จ่ายเงินได้ไม่ว่าจะเป็นบุคคลใดๆ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ รวมทั้งกิจการของรัฐบาลหรือองค์การของรัฐบาลต่างประเทศดังกล่าว อาจต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 15 หรือร้อยละ 10 ของเงินได้

ปูจฉา มีข้อกำหนดเกี่ยวกับวิธีการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยการยื่นรายการประเมินตนเองอย่างไร

วิสัยขนา การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยการยื่นรายการประเมินตนเอง

1. สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เสียภาษีจากกำไรสุทธิ ต้องยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีรอบระยะเวลาบัญชีละ 2 ครั้ง คือ

(1) ภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปี โดยยื่นแบบ ภ.ง.ด.51 ภายใน 2 เดือนนับแต่วันสุดท้ายของกำหนดเวลา 6 เดือนนับแต่วันแรกของรอบระยะเวลาบัญชี โดยเสียจาก

(ก) ประมาณการกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่ได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่ได้กระทำหรือจะได้กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลทั่วไปทั้งที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และกิจการร่วมค้า

(ข) ผลการดำเนินกิจการสำหรับรอบระยะเวลา 6 เดือนแรกของรอบระยะเวลาบัญชี สำหรับบริษัทจดทะเบียน ธนาคารพาณิชย์ กิจการวิเทศธนกิจ (BIBF: Bangkok International Banking Facility) บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ รวมทั้งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่อธิบดีกรมสรรพากรอนุมัติให้มีสอบทานงบการเงินตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 43) (มาตรา 67 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)

(2) ภาษีเงินได้นิติบุคคลประจำรอบระยะเวลาบัญชี โดยยื่นแบบ ภ.ง.ด.50 ภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี (มาตรา 68 มาตรา 68 ทวิ มาตรา 69 แห่งประมวลรัษฎากร)

2. สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเพียงครั้งเดียว โดยต้องยื่นภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ได้แก่

(1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ รวมทั้งกิจการที่ดำเนินเป็นทางค้าหรือหากำไร โดยรัฐบาลต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ซึ่งประกอบกิจการขนส่งระหว่างประเทศ ให้ยื่นแบบ ภ.ง.ด.52

(2) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้โดยให้ยื่นแบบ ภ.ง.ด.55

3. กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และมีหน้าที่ต้องเสียภาษีจากฐานกำไรสุทธิ ได้จำหน่าย เงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไร ออกไปจากประเทศไทย โดยต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ 10 ของเงินกำไร หรือเงินประเภทอื่นซึ่งกันไว้จากกำไรที่จำหน่ายออกไปจากประเทศไทยดังกล่าว โดยให้หักภาษีออกจากเงินที่จำหน่ายนั้น พร้อมทั้งยื่นแบบแสดงรายการ ภ.ง.ด.54 ส่วน ข. ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่จำหน่าย หรือวันที่ทราบแน่ชัดถึงจำนวนเงินกำไรที่จำหน่ายในบางกรณี (มาตรา 70 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)

พจฉา มีข้อกำหนดเบื้องต้นเกี่ยวกับการเสียภาษีโดยเจ้าพนักงานประเมินเรียกเก็บอย่างไร

วิสัยนา เพื่อให้การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลไปเป็นโดยถูกต้องและครบถ้วน หรือมีสภาพบังคับตามเจตนารมณ์ จึงมีข้อกำหนดให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะประเมินเรียกเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล รวมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

พจฉา มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้แทนกันอย่างไร

วิสัยนา ให้โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง เสียภาษีเงินได้แทนผู้ขายสินค้ายาสูบทุกทอดที่ซื้อสินค้าจากโรงงานยาสูบ โดยให้เสียภาษีแทนได้ในอัตราร้อยละ 12.5 ของกำไรของผู้ขายส่ง ไม่ว่าทอดใด ๆ และในอัตราร้อยละ 10 ของกำไรของผู้ขายปลีก ตามมาตรา 65 จัตวา แห่งประมวลรัษฎากรประกอบคู่มือกระทรวง

ฉบับที่ 158 (พ.ศ. 2526) และนำภาษีดังกล่าวไปชำระที่กองคลัง กรมสรรพากร ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป ภาษีที่เสียแทนดังกล่าวให้ถือเป็นเครดิตของผู้เสียภาษีในการคำนวณภาษี

ปูจจา มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการเลือกเสียภาษีเงินได้อย่างไร

วิไลษา กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้รับรางวัลสลากการกุศลงวดพิเศษที่คณะรัฐมนตรีมีมติว่าเป็นโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน และยอมให้ผู้จ่ายเงินได้หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตรา ร้อยละ 1.0 ของรางวัล ก็ให้มีสิทธิเลือกเสียภาษีเงินได้เพียงเท่าที่ถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายดังกล่าว โดยไม่ขอรับเงินภาษีที่ถูกหักไว้นั้นคืนหรือไม่ขอเครดิตภาษีที่ถูกหักไว้นั้น ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน

พบกัณใหม่ สัปดาห์หน้าครับ

หนังสือกรมสรรพากรเลขที่ กค 0706/4327 ลงวันที่ 4 พฤษภาคม 2547

เรื่อง ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีการเสียภาษีของคนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย

ข้อกฎหมาย มาตรา 65, มาตรา 65 ทวิ, มาตรา 65 ตริ, มาตรา 66 วรรคสอง,

ข้อหารือ :

กรณีบริษัท ก. ซึ่งเป็นบริษัทจดทะเบียนในประเทศบริติชเวสต์อินดีส ได้ยื่นคำขออนุญาตประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 โดยขออนุญาตประกอบธุรกิจบริการรวบรวมข้อมูลธุรกิจผ่านระบบประมวลข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้สำนักงานใหญ่ เพื่อนำไปประมวลผลและปรับข้อมูลลงในเว็บไซต์เพื่อการเผยแพร่แก่สมาชิก และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้บริการข้อมูลการลงทุนใหม่ในเว็บไซต์ของสำนักงานใหญ่ รวมทั้งรายงานความเคลื่อนไหวทางธุรกิจให้สำนักงานใหญ่ทราบ โดยไม่มีรายได้จากการประกอบธุรกิจในประเทศไทย กรณีดังกล่าวบริษัทฯ จำเป็นต้องยื่นรายการเสียภาษีเงินได้และมีภาระต้องเสียภาษีหรือไม่

แนววินิจฉัย :

บริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ หากได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจในประเทศไทยมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิตามมาตรา 66 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องคำนวณกำไรสุทธิตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 65 มาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร นอกจากนั้นกรณีของบริษัทฯ ประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการในประเทศไทย บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 77/2 แห่งประมวลรัษฎากร

หนังสือกรมสรรพากรเลขที่ กค 0811(กม.07)/712 ลงวันที่ 14 มิถุนายน 2545

เรื่อง ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีการขออนุมัติเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 5

ข้อกฎหมาย มาตรา 66 วรรคสอง, มาตรา 76 ทวิ, มาตรา 65 ทวิ, มาตรา 65 ตรี

ข้อหารือ :

ข้อหารือกรณีการไม่อนุมัติให้บริษัทฯ เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 5 ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ หรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ของรอบระยะเวลาบัญชีตามมาตรา 71(1) แห่งประมวลรัษฎากร โดยบริษัทฯ ให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ดังนี้

1. ธุรกิจหลักของบริษัทฯ คือ การขนส่งระหว่างประเทศที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากรายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ดังนั้น การจะกำหนดค่าใช้จ่ายสำหรับกิจการอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ กิจการขนส่งจึงไม่อาจกระทำได้

2. จากเหตุผลตาม (1) บริษัทฯ จึงเลือกที่จะชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 5 จากรายได้รวมของกิจการอื่น ๆ แทนที่จะชำระในอัตราร้อยละ 3 ตามอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขนส่งระหว่างประเทศ

3. กรณีที่เจ้าพนักงานประเมินไม่สามารถคำนวณภาษีได้เนื่องจากขาดหลักฐานก็มีอำนาจประเมินภาษีในอัตราร้อยละ 5 ของยอดรายรับก่อนหักค่าใช้จ่ายใด ๆ ดังนั้น เมื่อ บริษัทฯ ไม่อาจคำนวณกำไรสุทธิจากรายได้อื่น ๆ หลักการเดียวกันก็ควรจะนำมาใช้ในการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลของรายได้อื่น ๆ ของบริษัทฯ ได้ด้วย

แนววินิจฉัย :

บริษัทฯ เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนตามกฎหมายต่างประเทศ กระทำกิจการขนส่งผ่านประเทศต่าง ๆ และมีรายได้ประเภทอื่นจากการให้บริการซ่อมแซมและบำรุงรักษาเครื่องบินโดยสารของสายการบินอื่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร และค่าเครื่องคิมของพนักงาน ซึ่งไม่เข้าลักษณะเป็นรายได้จากกิจการขนส่ง ดังนั้น รายได้ดังกล่าวจึงไม่ใช่ส่วนหนึ่งของรายได้จากกิจการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศหากแต่ถือเป็นกำไรจากธุรกิจ ฉะนั้น เมื่อสาขาในประเทศไทยของบริษัทฯ เป็นผู้ให้บริการลูกค้า จึงถือเป็นกรณีที่บริษัทฯ ให้บริการผ่านสถานประกอบการถาวรในประเทศไทย ตามข้อ 5 วรรค 2 แห่งอนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนฯ สาขาในประเทศไทยจึงต้องนำรายได้ดังกล่าวมารวมคำนวณกำไรสุทธิ เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ ทั้งนี้ ตามมาตรา 66 วรรคสอง และมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากรและข้อ 7 วรรค 1 แห่งอนุสัญญาฯ ดังกล่าว การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทฯ ให้คำนวณจากรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีหักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร กรณีบริษัทฯ มีปัญหาในการเฉลี่ยรายจ่ายระหว่างรายได้จากกิจการขนส่งและรายได้ประเภทอื่น โดยไม่มีหลักฐานที่จะนำมาพิสูจน์รายจ่ายได้ หากเจ้าพนักงานประเมินทำการตรวจสอบและประเมินภาษีเงินได้นิติบุคคล รายจ่ายที่เกิดขึ้นให้ถือเป็นรายจ่ายต้องห้ามทั้งหมดตามมาตรา 65 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร แล้วจึงนำมาถือเป็นรายจ่ายได้ตามหลักเกณฑ์ข้อ 5 ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.

13/2529 ฯ ลงวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2529 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.21/2531 ฯ ลงวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2531 กรณียังไม่มีเหตุอันควรอนุมัติให้บริษัทฯ เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 5 ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ หรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ของรอบระยะเวลาบัญชีตามมาตรา 71(1) แห่งประมวลรัษฎากร และ คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.78/2541 เรื่อง ขอบเขตการใช้อำนาจตามมาตรา 71(1) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2541

เลขคู่ : 65/31578

หนังสือกรมสรรพากรเลขที่ กค 0811/ก.705 ลงวันที่ 20 กันยายน 2543

เรื่อง : ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีแนวทางปฏิบัติในการชำระภาษีอากรของสำนักงานผู้แทนนิติบุคคลต่างประเทศ

ข้อกฎหมาย : มาตรา 65 ตี (13)

ข้อหารือ :

บริษัทลูกของท่านจดทะเบียนเป็นสำนักงานผู้แทนของบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ลอนดอน วัตถุประสงค์ของสำนักงานผู้แทนเพื่อจัดหาแหล่งซื้อสินค้าในประเทศไทยให้สำนักงานใหญ่และรายงานความเคลื่อนไหวทางธุรกิจในประเทศไทยให้สำนักงานใหญ่ทราบ ในการดำเนินกิจการของสำนักงานผู้แทนนั้น ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าเช่า เงินเดือน ค่าโทรศัพท์ หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ สำนักงานใหญ่จะเป็นผู้โอนมาให้ นอกจากนี้สำนักงานผู้แทนยังได้ติดต่อซื้อสินค้าประเภทน้ำตาลจากบริษัทในประเทศไทย แต่การสั่งซื้อ การชำระเงิน ตลอดจนการจัดหาบริษัทขนส่งน้ำตาลสำนักงานใหญ่จะเป็นผู้กระทำการเองทั้งสิ้นโดยไม่ผ่านสำนักงานผู้แทน จึงหารือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการเสียภาษีและการจัดทำบัญชีของสำนักงานผู้แทน ดังนี้

1. สำนักงานผู้แทนมีหน้าที่ต้องเสียภาษีอะไรบ้างและต้องจัดทำบัญชีอย่างไรบ้าง
2. การซื้อและขายน้ำตาล ถือเป็นการซื้อ - ขายของสำนักงานผู้แทนหรือไม่ ถ้าใช่ต้องปฏิบัติอย่างไร
3. เงินที่ได้รับจากสำนักงานใหญ่ต้องถือเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีหรือไม่ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่าง ๆ ที่จ่ายไป สำนักงานผู้แทนต้องถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิหรือไม่
4. สำนักงานผู้แทนได้จ่ายค่าใช้จ่ายบางอย่างแทนผู้จัดการซึ่งเป็นชาวต่างชาติ เช่น ค่าเรียนภาษาไทย ค่าโทรศัพท์ระหว่างประเทศซึ่งเป็นเลขหมายอยู่ที่บ้านพักของผู้จัดการ ใช้สำหรับติดต่อสำนักงานใหญ่แต่มีบางส่วนเป็นการโทรส่วนตัวซึ่งแยกไม่ออก ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ถือเป็นค่าใช้จ่ายของสำนักงานผู้แทนได้หรือไม่ และต้องถือเป็นเงินได้ของผู้จัดการเพื่อนำไปรวมคำนวณเสียภาษีเงินได้ด้วยหรือไม่
5. สำนักงานผู้แทนได้จ่ายค่าขนส่งในการส่งออกแทนสำนักงานใหญ่ไปจำนวนหนึ่งให้กับบริษัทผู้ขนส่งน้ำตาล ค่าใช้จ่ายดังกล่าวถือเป็นค่าใช้จ่ายของสำนักงานผู้แทนได้หรือไม่

แนววินิจฉัย :

1. กรณีสำนักงานผู้แทนที่กระทำการในประเทศไทยโดยให้บริการต่าง ๆ แก่สำนักงานใหญ่ที่อยู่ต่างประเทศนั้น มีลักษณะการปฏิบัติงานเหมือนกับสำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติซึ่งมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการขอตั้งสำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติและการทำงานในสำนักงานดังกล่าวไว้แล้ว และกรมสรรพากรได้ออกประกาศกรมสรรพากร เรื่อง ภาษีเงินได้ และภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับสำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติที่กระทำการในประเทศไทย เพื่อชี้แจงและให้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับภาระและหน้าที่ในการเสียภาษีอากรของสำนักงานภูมิภาค และผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในสำนักงานดังกล่าวจึงให้ท่านปฏิบัติตามประกาศกรมสรรพากรตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

2. กรณีที่สำนักงานผู้แทนติดต่อซื้อน้ำตาลให้กับสำนักงานใหญ่แต่เพียงอย่างเดียวโดยการตั้งซื้อการชำระเงิน การจัดหาผู้ขนส่ง สำนักงานใหญ่เป็นผู้กระทำเองโดยตรงไปยังผู้ขายโดยไม่ผ่านสำนักงานผู้แทน การซื้อขายน้ำตาลในกรณีนี้ไม่ถือว่าเป็นการกระทำของสำนักงานผู้แทนแต่อย่างใด

3. กรณีสำนักงานผู้แทนได้จ่ายค่าขนส่งในการส่งออกน้ำตาลให้กับบริษัทผู้ขนส่งแทนสำนักงานใหญ่ไปก่อน หากต่อมาสำนักงานใหญ่ส่งเงินมาใช้คืน เงินค่าขนส่งที่จ่ายไปเข้าลักษณะเป็นการทดรองจ่ายแทนสำนักงานใหญ่ มิใช่รายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการโดยเฉพาะของสำนักงานผู้แทน ดังนั้นสำนักงานผู้แทนจะนำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิไม่ได้ ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (13) แห่งประมวลรัษฎากร

ที่มา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่ กรุงเทพมหานคร 3